

Euthanasie bij jonge kinderen, een wettelijk vacuüm

23/10/2013 | Jacinta De Roeck

BELGA

Directeur Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging en ex-senator (Agalev en SP.A)

In het artikel 'Laat ouders mee beslissen over behandeling prematuurtes' (*DS 21 oktober*) wordt een probleem aangehaald dat verder reikt dan alleen de vroeggeborenen.

Tot nu toe deed men er alles aan om een baby vanaf 26 weken in leven te houden. Bij vroeggeboortes onder de 26 weken liet men de natuur haar werk doen. Intussen verhoogden door de medische vooruitgang de overlevingskansen voor deze baby's zo, dat het niet meer zo vanzelfsprekend is voor de arts om een behandeling niet op te starten. Belangrijk bij die afweging is het feit dat de helft van die overlevers een handicap zal hebben. Terecht wil men de ouders bij deze beslissing betrekken. Een advies hierover zal worden voorgelegd aan de beleidsmakers.

voor minderjarigen. De piste die ze volgen is logisch: aangezien de wet op de patiëntenrechten een kind dat matuur genoeg is de mogelijkheid geeft om een behandeling te weigeren, moet je – misschien – dat kind ook de mogelijkheid geven om euthanasie te kunnen vragen.

Maar wat met kinderen die niet matuur genoeg zijn? Creëert de wet dan geen vacuüm voor de beslissingen bij het levenseinde bij deze kinderen? En dan gaat het niet uitsluitend over de prematuur van 24 weken. Al 15 jaar zijn er pleitbezorgers, kinderartsen en politici, die ervoor ijveren om in België een protocol op te stellen naar het voorbeeld van het 'Gronings Protocol'. Dit kan aan artsen het kade geven om een levensbeëindigende beslissing te nemen met of zonder overleg met het kind en de ouder die rekening houdt met de ernst van de aandoening en de urgentie van de beslissing, zonder het risico lopen veroordeeld te worden. Een gewikte keuze tussen voortgezette zorg of levensbeëindiging.

Ella-Louise

Het verhaal van kindje Ella-Louise getuigde hoe schrijnend een levenseinde kan zijn als artsen hun verantwoordelijkheid niet meer durven te nemen (*Ella-Louise stierf een pijnlijke dood na een zeldzame ziekte. Haar ouders wilden haar niet laten aftakelen, maar konden wettelijk geen euthanasie laten plegen, red.*). Hoe pijnlijk een afscheid kan zijn als het vier dagen te lang duurt, omdat medicatie niet meer helpt en je je kind niet meer kan knuffelen, want knuffelen doet pijn. De getuigenis van moeder Linda schudde Vlaanderen wakker, heel even. De getuigenis schudde de politici wakker, heel even. Ik hoop dat haar getuigenis, samen met het advies van de acht centra, de beleidsmakers wakker zal schudden. Niet voor even, maar wel zo dat ze de moed hebben om nog deze legislatuur een uitbreiding van euthanasie voor minderjarigen uit te werken. En belangrijker nog: ervoor te zorgen dat er in België een protocol komt zoals in Nederland, waar al meer dan vijftien jaar bewezen wordt dat het werkt, met respect voor jong leven en ouders.